

๓.จารึก น.ศ.๓

ชื่ออื่น	จารึกหลักที่ ๒๘ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร
อักษร	ปัลลวะ
ภาษา	มอญโบราณ
อายุ	พุทธศตวรรษที่ ๑๒
วัตถุ	ศิลา
ลักษณะ	แผ่นสี่เหลี่ยม
ขนาด	กว้าง ๑๘.๕ เซนติเมตร สูง ๘๔ เซนติเมตร
สถานที่พบ	วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช
ปัจจุบันอยู่ที่	วิหารโพธิ์ลังกา วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช
ประวัติ	<p>จารึกวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารนั้นพบรวมกันเป็นกลุ่ม มีทั้งสิ้น ๓ หลักคือ หลักที่ ๑ เดิมอยู่ที่วัดเสมาชัย เป็นเป็นศิลายาว ๑.๒๐ เมตร กว้าง ๔๐ เซนติเมตร หนา ๑๐ เซนติเมตร มีอักษรข้อความ ๘ บรรทัด แต่ลบเลือนไม่สามารถอ่านได้ เก็บรักษาไว้ในคลังวัดพระมหาธาตุ</p> <p>หลักที่ ๒ คือจารึกหลักที่ ๒๘</p> <p>หลักที่ ๓ คือจารึกหลักที่ ๒๘ ข้อความในจารึกชี้ให้เห็นว่า แต่เดิมจารึกหลักนี้น่าจะเป็นจารึกที่สร้างขึ้นไว้ที่ฐานของรูปเคารพขึ้นใดชิ้นหนึ่ง แต่ต่อมาได้หักออกจากกัน จึงเหลือเป็นเพียงก้อนหินรูปเหลี่ยมผืนผ้า กับข้อความเพียงบรรทัดเดียว</p> <p>DE LAJONQUIERE ได้กล่าวถึงจารึกหลักนี้เป็นคนแรก แต่ก็ได้พิมพ์เอาหัวกลับลงในวารสาร BCI เมื่อ ค.ศ.๑๙๐๙ (พ.ศ.๒๔๕๒) หน้า ๓๑ และ ค.ศ.๑๙๑๒ (พ.ศ.๒๔๕๕) หน้า๑๕๘ กรมศิลปากรได้มอบหมายให้นางสาวก่องแก้ว วีระประจักษ์ เป็นผู้อ่าน และนายจำปา เยื้องเจริญ เป็นผู้แปลจารึกหลักนี้</p>

อักษรในจารึก

คำอ่านตามเสียงภาษาไทย

คำอ่านภาษามอญ

คำแปล

ศ||คหฺยฺยฺฉฺฉฺคฺคฺษฺยฺยฺ||

ภ//ตมยาลงเศสวระ//

เกีย ตะ มายา ละเจียะ เก้ สวีะ เหรียะ

รูปจำลอง//พ่อมยาแห่งหัวเมืองชั้นนอก

ผู้งามสว่างประดุจ ถ่านไฟที่กำลังลุกโชน